



WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 18/2025 4.05.2025

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie!
Święty Kościele we Wręczycy!

„Ja, Jan, ujrzałem
i usłyszałem głos wielu aniołów..
a liczba ich była miriady miriad
i tysiące tysięcy,
mówiących głosem donośnym:
«Baranek zabity jest godzien
otrzymać potęgę i bogactwo,
i mądrość, i moc, i cześć,
i chwałę, i błogosławieństwo».”
(z drugiego czytania z Mszy św.)



Czy dziś stać nas, Polaków, na
to, żeby nadal mieć wiarę letnią?

Czy nie warto tegoroczny Okres Wielkanocny, który trwać będzie jeszcze kilka tygodni, uczynić tak jak być powinno, czasem wielu spotkań w naszych grupach uczniów Chrystusa, podczas których On będzie miał pierwszy i najważniejszy głos? Ja uważam, że zdecydowanie jest taka potrzeba. Módlmy się gorąco z Maryją poprzez litanię loretańską o nowe rozpalenia naszych serc. Robert Grohs, proboszcz

Słódko od Benedykta XVI:



„W homilii z okazji 25. rocznicy swego pontyfikatu św. Jan Paweł II wyznał, że w chwili wyboru zabrzmiało mocno w jego sercu pytanie zadane Piotrowi przez Jezusa: «Czy Mnie miłujesz? Czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» (por. J 21, 15-16). I dodał: «Każdego dnia trwa w moim sercu ten dialog Jezusa z Piotrem, a w duchu wpatruję się w to łaskawe spojrzenie zmartwychwstałego Chrystusa. On, świadomy mej ludzkiej ułomności, ośmiela mnie, bym z ufnością jak Piotr odpowiadał: 'Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham' (J 21, 17), i bym podejmował zadania, jakie On sam mi powierzył». Słowa te pełne są wiary i miłości, miłości Bożej, która wszystko zwycięża!”

Intencja papieska na maj 2025 r.:

Módlmy się, aby dzięki pracy każda osoba mogła się spełniać, rodziny miały godne warunki życia, a społeczeństwa stawały się bardziej ludzkie.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w Trzecią Niedzielę Wielkanocną, prosimy Boga Ojca, by „zachował swoich wiernych w radości i sprawił, aby ciesząc się z odzyskanej godności przybranych dzieci Bożych z ufnością oczekiwali chwalebnego dnia zmartwychwstania”.
2. Dziś o 10:15 odbędzie się w kościele pierwsza próba śpiewu dzieci pierwszokomunijnych.
3. We wtorek będziemy obchodzili święto świętych Apostołów Filipa i Jakuba, a we czwartek urocz. św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski.
4. W tym tygodniu przypada pierwsza środa, dzień szczególnej czci i modlitwy przez wstawiennictwo św. Józefa.
5. Przypominam, że dziś o 19:00, w bazylice archikatedralnej odbędzie się Oratorium „Żywy Obraz Tajemnicy”, które jest podziękowaniem Maryi za dar Nawiedzenia naszej archidiecezji i naszych parafii.
6. Gratuluję dzieciom pierwszokomunijnym, które postanowiły nosić na sobie znak oddania i zawierzenia Maryi.
7. Nabożeństwa majowe odprawiamy w niedzielę o 17:30, w dni powszednie po ostatniej Mszy św., a w soboty po Mszy świętej Maryjnej, którą odprawiamy o 9:00. Zapraszamy wszystkich, którzy kochają Jezusa i Maryję.
8. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Czy Polska wygrała wojnę?”.
9. W „Oblubieńcu” umieściłem uwagi Kongregacji Nauki Wiary na temat prymatu następcy Piotra, czyli papieża.
10. Do zawarcia sakramentalnego małżeństwa przygotowuje się pochodzący z Wręczy Wielkiej Szymon Dądela i Wiktoria Dądela z Częstochowy, Wojciech Kaczmarek z Kalei i Karolina Błaszczuk z Wręczy Wielkiej oraz Adrian Dymarek z Truskolas i Zuzanna Soluch z Wręczy Wielkiej. Gdyby ktokolwiek wiedział o przeszkodach do zawarcia tych małżeństw zobowiązany jest zgłosić to w kancelarii parafialnej.
11. Módlmy się o światło Boże i pokorę dla tych, którzy będą brać udział w wyborze kolejnego papieża.



Prymat następcy Piotra w tajemnicy Kościoła

Uwagi Kongregacji Nauki Wiary

1. Na obecnym etapie życia Kościoła kwestia Prymatu Piotra i jego Następców ma szczególne znaczenie, także ekumeniczne. Podkreśla to często Jan Paweł II, zwłaszcza w encyklice *Ut unum sint*, gdzie zwraca się ze szczególnym wezwaniem do pasterzy i teologów, aby szukali «takiej formy sprawowania prymatu, która nie odrzucając bynajmniej istotnych elementów tej misji, byłaby otwarta na nową sytuację».

Kongregacja Nauki Wiary, odpowiadając na wezwanie Ojca Świętego, postanowiła podjąć pogłębioną refleksję nad tym zagadnieniem i w tym celu zorganizowała symposium o charakterze ściśle doktrynalnym na temat: «Prymat Następcy Piotra», które odbyło się w Watykanie w dniach 2-4 grudnia 1996 r. i którego akta zostały opublikowane.

2. W orędziu skierowanym do uczestników sympozjum Ojciec Święty napisał: «Kościół katolicki jest świadom, że zachował posługę Następcy Piotra w duchu wierności Tradycji apostoelskiej i w wierze Ojców»(3). W dziejach Kościoła istnieje bowiem ciągłość w rozwoju doktryny o Prymacie. Opracowując niniejszy tekst, opublikowany jako załącznik do wspomnianych wyżej akt sympozjum(4), Kongregacja Nauki Wiary wykorzystała wkład uczonych uczestniczących w sympozjum, nie zamierzając jednak dokonywać jego syntezy ani wnikać w zagadnienia otwarte na nowe poszukiwania. Niniejsze «Uwagi» — powstałe na marginesie sympozjum — mają jedynie przypomnieć istotne elementy katolickiej nauki o Prymacie, który stanowi wielki dar Chrystusa dla Kościoła jako niezbędna posługa na rzecz jedności, a często był także — jak wiemy z historii — zabezpieczeniem wolności biskupów i Kościołów partykularnych przed ingerencjami władzy politycznej.

I. Źródło, cel i natura Prymatu

3. «Pierwszy Szymon, zwany Piotrem». Od tego znamienego podkreślenia pierwszeństwa Piotra rozpoczyna się w Ewangelii św. Mateusza lista dwunastu apostołów; także dwie pozostałe Ewangelie synoptyczne oraz Dzieje Apostolskie wymieniają na początku imię Szymona. Ta lista, mająca znaczenie bardzo doniosłego świadectwa, oraz inne fragmenty ewangeliczne ukazują wyraźnie i z prostotą, że kanon nowotestamentowy przyswoił sobie słowa Chrystusa odnoszące się do Piotra i do jego roli w grupie Dwunastu. Dlatego już w pierwszych wspólnotach chrześcijańskich, podobnie jak później w całym Kościele, utrwalił się obraz Piotra jako apostoła, który mimo swej ludzkiej ułomności został wyraźnie postawiony przez Chrystusa na pierwszym miejscu wśród Dwunastu oraz powołany do spełniania w Kościele osobnej i specyficznej funkcji. Piotr jest skałą, na której Chrystus zbuduje swój Kościół; jest tym, który po swoim nawróceniu nigdy już nie zachwieje się w wierze i będzie umacniał braci; jest wreszcie pasterzem, który będzie prowadził całą wspólnotę uczniów Chrystusa.

W osobie, misji i posłudze Piotra, w jego obecności i śmierci w Rzymie — poświadczonej przez najstarszą tradycję literacką i archeologię — Kościół dostrzega głęboką rzeczywistość, która pozostaje w istotnej relacji z jego własną tajemnicą komunii i zbawienia: Ubi Petrus, ibi ergo Ecclesia [z łac.: tam gdzie Piotr, tam zatem Kościół]. Kościół od samego początku z coraz większą wyrazistością uświadamiał sobie, że tak jak istnieje sukcesja apostoelska w posłudze biskupów, tak również posługa jedności powierzona Piotrowi stanowi element trwałej struktury Kościoła Chrystusowego, i że ta sukcesja jest związana z miejscem, w którym on poniósł śmierć męczeńską.

4. Na podstawie świadectwa Nowego Testamentu Kościół katolicki głosi jako naukę wiary, że Biskup Rzymu, spełniając posługę Prymatu w Kościele powszechnym, jest Następcą Piotra; ta sukcesja uzasadnia uprzywilejowaną pozycję Kościoła, który jest w Rzymie, wzbogaconego również przepowiadaniem i męczeństwem św. Pawła.

Już w Bożym zamyśle dotyczącym Prymatu jako «urzędu, który został powierzony przez Pana indywidualnie Piotrowi, pierwszemu z Apostołów, i ma być

przekazywany jego następcom», objawiony zostaje cel Piotrowego charyzmatu, to znaczy «jedność wiary i wspólnoty» wszystkich wierzących. Biskup Rzymu jako Następca Piotra jest bowiem «trwałym i widzialnym źródłem i fundamentem jedności zarówno biskupów, jak i rzeszy wiernych», i stąd jest obdarzony szczególną łaską ministerialną, aby mógł służyć jedności wiary i komunii, która jest konieczna do wypełnienia zbawczej misji Kościoła.

5. Konstytucja *Pastor aeternus* Soboru Watykańskiego I wskazuje w prologu na cele Prymatu, następnie zaś w głównej części tekstu wyjaśnia, co stanowi treść, czyli zakres przysługującej mu władzy. Sobór Watykański II, potwierdzając ze swej strony i uzupełniając nauczanie Soboru Watykańskiego I, podjął przede wszystkim zagadnienie celu, podkreślając zwłaszcza tajemnicę Kościoła jako Corpus Ecclesiarum. Takie ujęcie pozwoliło ukazać z większą jasnością, że funkcja Prymatu Biskupa Rzymu i funkcja innych biskupów nie przeciwstawiają się sobie, ale istnieje między nimi pierwotna i zasadnicza harmonia.

Dlatego «gdy Kościół katolicki stwierdza, że funkcja Biskupa Rzymu odpowiada woli Chrystusa, nie oddziela tej funkcji od misji powierzonej wszystkim Biskupom jako 'zastępcom i legatom Chrystusa' (*Lumen gentium*). Biskup Rzymu należy do ich 'kolegium', oni zaś są jego braćmi w posłudze». Zarazem należy stwierdzić, że kolegialność biskupów nie przeciwstawia się osobistemu sprawowaniu Prymatu ani nie powinna go umniejszać.

6. Wszyscy biskupi uczestniczą w *sollicitudo omnium Ecclesiarum* [z łac.: w trosce wszystkich kościołów] jako członkowie Kolegium Biskupów, będącego kontynuacją Kolegium Apostołów, do którego należała także postać tak niezwykła jak św. Paweł. Ten powszechny wymiar ich episkopé (czuwania) jest nierozzerwalnie związany z partykularnym wymiarem powierzonych im urzędów. W przypadku Biskupa Rzymu — który jest Zastępcą Chrystusa w sposób właściwy dla Piotra jako Głowa Kolegium Biskupów — *sollicitudo omnium Ecclesiarum* zyskuje szczególną moc, ponieważ łączy się z nią pełna i najwyższa władza w Kościele: władza rzeczywiście biskupia, nie tylko najwyższa, pełna i powszechna, ale także bezpośrednia nad wszystkimi — zarówno pasterzami, jak i poszczególnymi wiernymi. Posługa Następcy Piotra nie oddziałuje zatem z zewnątrz na poszczególne Kościoły partykularne, ale jest wpisana w samo serce każdego Kościoła partykularnego, w którym «prawdziwie obecny jest i działa (...) Kościół Chrystusowy», i dlatego zawiera w sobie otwartość na posługę jedności. Ten wewnętrzny związek posługi Biskupa Rzymu z każdym Kościołem partykularnym jest także wyrazem wzajemnego przenikania się Kościoła powszechnego i Kościoła partykularnego.

Episkopat i Prymat, wzajemnie związane i nierozłączne, pochodzą z ustanowienia Bożego. W procesie historycznego rozwoju powstały też — z ustanowienia Kościoła — pewne formy organizacji kościelnej, w których również realizowana jest zasada Prymatu. W szczególności Kościół katolicki jest w pełni świadom funkcji, jaką spełniały w starożytnym Kościele stolicy apostołskie, zwłaszcza te, które uważano za Piotrowe, czyli Antiochia i Aleksandria: stanowiły one punkty odniesienia dla Tradycji apostołskiej, wokół których rozwinął się system patriarchalny; system ten jest przejawem kierowania Kościołem przez zwyczajną Opatrzność Bożą i od

samego początku kryje w sobie związek z tradycją Piotrową.

II. Sprawowanie Prymatu i jego formy

7. Aby sprawowanie posługi Piotrowej «nie utraciło nic ze swojej autentyczności i przejrzystości», należy je rozpatrywać w perspektywie Ewangelii, to znaczy w świetle jego istotnego związku ze zbawczą tajemnicą Chrystusa i z budowaniem Kościoła. Prymat różni się swoją istotą i sposobem sprawowania od form rządzenia istniejących w ludzkich społecznościach: nie jest to urząd koordynujący ani kierowniczy, nie można go sprowadzić do prymatu honorowego ani też pojmować jako monarchii typu politycznego.

Tak jak wszyscy wierni Biskup Rzymu musi być uległy słowu Bożemu i wierze katolickiej, jest gwarantem posłuszeństwa Kościoła i — w tym znaczeniu — jest *servus servorum* [łac.: sługa sług]. Nie podejmuje decyzji samowolnie, ale wyraża wolę Boga, który przemawia do człowieka w Piśmie Świętym, przeżywanym i interpretowanym przez Tradycję; innymi słowy, episkopé Prymatu ma granice, które wynikają z Bożego prawa i z nienaruszalnej boskiej konstytucji Kościoła, zawartej w Objawieniu. Następca Piotra jest skałą, która przeciwstawiając się samowoli i konformizmowi gwarantuje bezwzględną wierność słowu Bożemu: wynika z tego również charakter męczeński jego Prymatu, który obejmuje także osobiste świadectwo posłuszeństwa krzyżowi.

8. Cechy charakterystyczne sprawowania Prymatu powinny być rozumiane w świetle dwóch podstawowych przesłanek, którymi są jedność Episkopatu i biskupi charakter samego Prymatu. Ponieważ Episkopat jest rzeczywistością «jedną i niepodzielną», Prymat Papieża obejmuje również zdolność skutecznego służenia jedności wszystkich biskupów i wszystkich wiernych, a Papież sprawuje go «na różnych płaszczyznach, czuwając nad głoszeniem słowa, nad sprawowaniem sakramentów i liturgii, nad misją, nad dyscypliną i życiem chrześcijańskim»; na tych płaszczyznach wszyscy w Kościele — biskupi i pozostali wierni — z woli Chrystusa winni są posłuszeństwo Następcy Piotra, który jest także gwarantem uprawnionej różnorodności obrządków, form dyscyplinarnych i struktur kościelnych na Wschodzie i na Zachodzie.

9. Prymat Biskupa Rzymu, ze względu na jego charakter biskupi, urzeczywistnia się przede wszystkim przez przekazywanie słowa Bożego; zawiera się w nim zatem specyficzna i wyjątkowa odpowiedzialność za misję ewangelizacyjną, jako że wspólnota kościelna jest rzeczywistością ze swej istoty przeznaczoną do tego, aby wzrastać: «Obowiązek ewangelizacji należy uważać za łaskę i właściwe powołanie Kościoła; wyraża on najprawdziwszą jego właściwość».

Biskupie zadanie przekazywania słowa Bożego, jakie spoczywa na Biskupie Rzymu, jest realizowane także wewnątrz całego Kościoła. W tym sensie sprawuje on najwyższy i powszechny urząd nauczycielski; funkcja ta zakłada charyzmat, jakim jest szczególna asystencja Ducha Świętego, dana Następcy Piotra, która obejmuje w pewnych przypadkach także przywilej nieomyłności. Podobnie jak «wszystkie Kościoły trwają w pełnej i widzialnej komunii, bo wszyscy Pasterze są w jedności z Piotrem, a tym samym w jedności Chrystusa», tak też i biskupi są świadkami Boskiej i katolickiej prawdy, gdy nauczają w komunii z Biskupem Rzymu.

10. Wraz z funkcją nauczycielską Prymatu misja Następcy Piotra, pełniona w całym Kościele, obejmuje władzę sprawowania rządów kościelnych poprzez akty, które są niezbędne lub wskazane dla umocnienia lub obrony jedności wiary i komunii: należy do nich zaliczyć — na przykład — zlecenie wyświęcenia nowych biskupów, przyjęcie od nich wyznania wiary katolickiej, dopomaganie wszystkim w wytrwaniu w wyznawanej wierze. Jest oczywiste, że istnieje jeszcze wiele innych możliwych sposobów — mniej lub bardziej związanych z przejściowymi okolicznościami — realizacji tej posługi jedności: wydawanie praw dla całego Kościoła, ustanawianie struktur duszpasterskich służących różnym Kościołom partykularnym, nadawanie mocy wiążącej postanowieniom synodów partykularnych, zatwierdzanie ponaddiecezjalnych zgromadzeń zakonnych itp. Ze względu na to, że Prymat ma status władzy najwyższej, nie istnieje żadna instancja, przed którą Biskup Rzymu byłby prawnie zobowiązany zdawać sprawę z tego, jak wykorzystuje otrzymany dar: «prima sedes a nemine iudicatur» [łac.: pierwsze miejsce nie jest przez nikogo oceniane]. To jednak nie oznacza, że Papież ma władzę absolutną. Wsluchiwanie się w głos Kościołów jest bowiem charakterystyczną cechą posługi jedności, a także konsekwencją jedności kolegium biskupiego oraz *sensus fidei* [łac.: zmysł wiary] całego Ludu Bożego; wydaje się przy tym, że ta więź jest ze swej istoty obdarowana większą siłą i pewnością niż instancje prawne, przed którymi Biskup Rzymu miałby odpowiadać — co zresztą jest hipotezą niedopuszczalną, ponieważ pozbawioną podstaw. Ostateczna i nieprzekazywalna odpowiedzialność Papieża ma najlepszą gwarancję z jednej strony w zakorzenieniu w Tradycji i w braterskiej komunii, a z drugiej — w ufności w asystencję Ducha Świętego, który rządzi Kościołem.

11. Jedność Kościoła, do której przyczynia się w szczególny sposób posługa Następcy Piotra, osiąga najwyższy wyraz w Ofierze Eucharystycznej, która stanowi centrum i źródło kościelnej komunii; koniecznym oparciem dla tej komunii jest także jedność Episkopatu. Dlatego też «każda celebrowanie eucharystyczna dokonuje się nie tylko w jedności z własnym biskupem, ale także z Papieżem, z Kolegium Biskupów, z duchowieństwem i całym ludem. Każda ważna celebrowanie Eucharystii wyraża tę powszechną komunię z Piotrem i z całym Kościołem lub też przywołuje ją obiektywnie», jak to dzieje się w przypadku Kościołów, które nie są w pełnej komunii ze Stolicą Apostolską.

12. «Kościół pielgrzymujący, w swoich sakramentach i instytucjach, które należą do obecnego wieku, posiada postać tego przemijającego świata». Także z tego powodu niezmienna natura Prymatu Następcy Piotra wyraziła się w ciągu wieków w różnych formach jego sprawowania, dostosowanych do okoliczności życia Kościoła, pielgrzymującego przez zmieniający się świat.

Konkretne formy sprawowania posługi Piotrowej są dla niej charakterystyczne w takiej mierze, w jakiej stanowią wierną realizację — w konkretnych okolicznościach czasu i miejsca — wymogów, które wynikają z ostatecznego celu właściwego Prymatowi (jedność Kościoła). Większy lub mniejszy zasięg tych konkretnych form będzie w każdej epoce historycznej zależał od *necessitas Ecclesiae* [pol. potrzeba Kościoła]. Duch Święty pomaga Kościołowi poznawać tę *necessitas*, a Biskup

Rzymu, wsłuchując się w głos Ducha działającego w Kościołach, stara się znaleźć odpowiedź oraz udziela jej w momencie, gdy uzna to za stosowne, i w wybranej przez siebie formie.

Tak więc próby określenia minimalnego zakresu funkcji sprawowanych w przeszłości nie są właściwą drogą do wyodrębnienia tego, co stanowi istotę nauki wiary o kompetencjach Prymatu. Dlatego sam fakt, że określone zadanie było w pewnej epoce historycznej realizowane przez Papieża w ramach Prymatu, nie oznacza, że to zadanie w sposób konieczny musi być zawsze zastrzeżone Biskupowi Rzymu; i odwrotnie, sam fakt, że dana funkcja nie była poprzednio sprawowana przez Papieża, nie upoważnia do wyciągnięcia wniosku, że funkcja ta nigdy w przyszłości nie może wejść w zakres kompetencji Prymatu.

13. Tak czy inaczej, należy przede wszystkim stwierdzić, że rozeznanie dotyczące zgodności między naturą posługi Piotrowej a ewentualnymi formami jej sprawowania winno być podjęte in Ecclesia [z łac.: w kościele], to znaczy pod działaniem Ducha Świętego i w braterskim dialogu Biskupa Rzymu z innymi biskupami, zgodnie z konkretnymi potrzebami Kościoła. Zarazem jednak jest oczywiste, że tylko Papież (lub Papież wraz z Soborem powszechnym) ma — jako Następca Piotra — władzę i prawo powiedzieć ostatnie słowo na temat sposobów sprawowania własnej posługi pasterskiej w Kościele powszechnym.

14. Przypominając istotne elementy katolickiej nauki o Prymacie Następcy Piotra, Kongregacja Nauki Wiary zachowuje przekonanie, że autorytatywne potwierdzenie tych zasad doktrynalnych pozwoli wyraźniej ukazać, w jakim kierunku należy iść dalej. Przypomnienie to pomoże również uniknąć istniejącej zawsze możliwości ponownego pojawienia się interpretacji częściowych i jednostronnych, już w przeszłości odrzuconych przez Kościół (febronianizm, gallikanizm, ultramontanizm, koncyliaryzm itp.). Przede wszystkim zaś, patrząc na posługę Sługi sług Bożych jako na wielki dar miłosierdzia Bożego ofiarowany Kościołowi, znajdziemy wszyscy — dzięki łasce Ducha Świętego — silną motywację, aby w codziennym pielgrzymowaniu Kościoła przeżywać i wiernie zachowywać rzeczywistość i pełną jedność z Biskupem Rzymu w taki sposób, jakiego pragnie Chrystus.

15. Pełna komunია, jaka zgodnie z wolą Chrystusa ma istnieć pomiędzy tymi, którzy uważają się za Jego uczniów, wymaga wspólnego uznania powszechnej posługi kościelnej, «w której wszyscy Biskupi czują się zjednoczeni z Chrystusem, a wszyscy wierni znajdują umocnienie swojej wiary». Kościół katolicki wyznaje, że jest nią posługa Prymatu Biskupa Rzymu, Następcy Piotra, oraz utrzymuje z pokorą, że «komunia Kościołów partykularnych z Kościołem Rzymu oraz ich Biskupów z Biskupem Rzymu jest w Bożym zamysle podstawowym warunkiem pełnej i widzialnej komunii». W historii papieństwa nie brakło ludzkich błędów i poważnych nawet uchybień: sam Piotr uznał, że jest grzesznikiem. Piotr, człowiek słaby, został wybrany jako skała właśnie po to, aby było oczywiste, że zwycięstwo należy tylko do Chrystusa, a nie jest wynikiem wysiłków ludzkich. Chrystus pragnie nieść swój skarb poprzez czasy w kruchych naczyniach: w ten sposób ludzka słabość staje się znakiem prawdziwości Bożych obietnic.

Kiedy i jak zostanie osiągnięta tak bardzo upragniona jedność wszystkich

chrześcijan? «Jak to uzyskać? Pokładając nadzieję w Duchu, który umie oddalić od nas widma przeszłości i bolesne wspomnienia podziału; On umie obdarzyć nas rozsądkiem, mocą i odwagą, abyśmy mogli podjąć niezbędne kroki i by dzięki temu nasze wysiłki stawały się coraz bardziej autentyczne». Wszyscy jesteśmy wezwani, aby powierzyć się Duchowi Świętemu, aby powierzyć się Chrystusowi, powierzając się Piotrowi.

Abp TARCISIO BERTONE, Sekretarz

Kard. JOSEPH RATZINGER, *Prefekt*

Umilowane dzieci Maryi



Odważyli się założyć na siebie znak przynależności do Maryi, bo chcą być Jej

Gratulujemy Wam i obiecujemy Wam modlitwę!

Franek Krysiński, Marcel Łuszcz, Maja Langner, Jakub Bogus, Adam Kuc, Czesław Kuścik, Staś Kwiendacz, Michalina Marczyk-Żyłka, Dawid Chłąd, Olivia Paciepnik, Vanessa Paciepnik, Zosia Pełka, Julia Palimąka, Miłosz Soluch, Norbert Dądela, Natalia Ptak, Aleksander Zasuń, Julia Marciniec, Karol Rykała, Klara Goluch, Martyna Kostrzewa. Mateusz Musiel, Filip Soluch, Szymon Kęsy, Oliwia Ball, Tobiasz Lamik, Jan Karczewski, Alicja Klimas, Liliana Toll, Dawid Ułamek i Ksawery Płaza



Posiłki Maryi 2025

Drodzy Parafianie, dziewiąty rok z rzędu wspieramy działania fundacji Mary's Meals (Posiłki Maryi). W tym roku zebraliśmy 8.316,- zł, kwotę, która pozwoli 90 dzieciom otrzymać posiłki przez cały rok szkolny w Malawi, we wschodniej Afryce.

Przypomnijmy, fundacja realizuje program dożywiania dzieci w szkołach z najuboższych zakątków świata. W ten sposób dzieci zyskują dostęp do edukacji oraz posiłek, który jest konieczny do przeżycia. Obecnie ponad dwa miliony dzieci w 18 krajach dzięki ofiarności dobrych ludzi dostaje ciepłe posiłki. W większości przypadków jest to ich jedyny posiłek w ciągu dnia. Aktualne informacje o

działaniach fundacji można znaleźć na stronie internetowej www.marysmeals.pl

Jak wyglądało nasze wsparcie na przestrzeni tych dziewięciu lat. W roku 2017 kiedy włączyliśmy się w to Boże dzieło pomocy zebraliśmy kwotę 558,- €. W roku 2018 było to 468,- €. Trzecia zbiórka w 2019 roku i zebraliśmy kwotę 579,- €. Bardzo trudny rok 2020 to zaskakujące 3.465,- zł. Rok 2021 był rekordowy, gdyż zebraliśmy łącznie 8.727,- zł. Rok 2022 to kwota 3.234,- zł. W 2023 roku dołączyła do nas szkoła we Wręczycy Wielkiej i razem zebraliśmy 8.039,- zł. W zeszłym roku padł nowy rekord, wspólnie zebraliśmy 12.626,- zł. W tym roku również uczniowie, nauczyciele i pracownicy obsługi ze Szkoły Podstawowej we Wręczycy Wielkiej wsparli to charytatywne dzieło kwotą 2.520,- zł i razem zebraliśmy pokaźną sumę 10.836,- zł, co oznacza, że 117 dzieci będzie mogło uczyć się kolejny rok bez widma głodu! W tym roku koszt całorocznego wyżywienia jednego dziecka wynosi 92,40 zł.

Dziękujemy z całego serca i do następnej zbiórki, już dziesiątej, w 2026 roku!

Parafialni wolontariusze

Modlitwa św. Jana Pawła II do Maryi Matki Nadziei

Maryjo, Matko nadziei, bądź z nami na naszych drogach!

Naucz nas głosić Boga żywego;

pomóż nam dawać świadectwo Jezusowi, jednemu Zbawcy;

spraw, byśmy służyli bliźniemu, otwierali się na potrzebujących;

wprowadzali pokój, z zapalem budowali świat bardziej sprawiedliwy;

wstawiaj się za nami, którzy działamy w historii, pewni, że plan Ojca się wypełni.

Jutrzeńko nowego świata, okaż się Matką nadziei i czuвай nad nami!

Czuвай nad Kościołem w Europie:

niech będzie odzwierciedleniem Ewangelii;

niech będzie autentycznym miejscem komunii;
niech żyje swoją misją głoszenia, celebracji i służby Ewangelii nadziei
dla pokoju i radości wszystkich.

Królowo pokoju, strzeż ludzkości trzeciego tysiąclecia!

Czuwaj nad wszystkimi chrześcijanami:

niech ufnie zdążają drogą jedności
jako zaczyn zgody na kontynencie.

Czuwaj nad młodzieżą,
nadzieją przyszłego świata;
niech wielkodusznie odpowiada
na wezwanie Jezusa.

Czuwaj nad ludźmi odpowiedzialnymi za narody:
niech podejmują budowanie wspólnego domu,
w którym szanować się będzie godność i prawa każdego.

Maryjo, daj nam Jezusa! Spraw, abyśmy za Nim szli i kochali Go!

On jest nadzieją Kościoła, Europy i ludzkości.

On żyje z nami, pośród nas, w swoim Kościele!

Z Tobą mówimy: «Przyjdź, Panie Jezu!» (Ap 22, 20).

Niech nadzieja chwały wlana przez Niego w nasze serca
przynosi owoce sprawiedliwości i pokoju!

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 4.05 – Trzecia Niedziela Wielkanocy

7:00 Różaniec św. za zmarłych wymienianych w wypominkach

7:30 Wypominki

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 Msza św. za zmarłych wymienianych w wypominkach

11:00 Za parafian

17:30 Nabożeństwo majowe

18:00 † Annę Gogol, Leona, Jadwigę i Jerzego Sygudów

Poniedziałek 5.05

18:00 † Ryszarda Bujaka od szwagierki Ewy Gradzik

Nabożeństwo majowe

**Adoracja Najświętszego Sakramentu prowadzona przez młodych
z Ruchu Światło-Życie (do 19:15)**

Wtorek 6.05 – Święto św. świętych Apostołów Filipa i Jakuba

18:00 † Zygmunta Jakubika z okazji imienin

Nabożeństwo majowe

Środa 7.05 – Pierwsza środa

17:15 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy

17:45 Godzinki ku czci św. Józefa

18:00 Nowenna do św. Józefa i Msza św.

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitwowej
- 2.) O światło Boże i pokorę dla wybierających papieża oraz o wiarę dla wszystkich członków Kościoła w prymat nowego biskupa Rzymu
- 3.) O owoce Jubileuszu wcielenia Syna Bożego 2025 r. w naszej parafii
- 4.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Ewy, Justyny, Krystyny, Stefana, Józefa, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty, Beaty, Katarzyny i Edyty
- 5.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 6.) O uzdrowienie brata
- 7.) † Zygmunta Gawendę, Bronisławę i Antoniego Handzlików, Jerzego Maja i Adolfa Pasternaka
- 8.) † Cecylię, Bronisława i Arkadiusza Raczyńskich, Mariannę Ryś i Wacława Skupnia
- 9.) † Reginę, Edwarda i Jerzego Wróblów, Lucynę i Stefana Królów oraz Annę Pasternak
- 10.) † Zofię i Wacława Adamików, Sabinę i Zygmunta Raczyńskich oraz Zofię i Władysława Adamików
- 11.) † Ryszarda Staszczyka (9 r.), Marię, Stanisława i Bogdana Szewczyków oraz Ryszarda Jaroche
- 12.) † Stanisława Paruzela od żony, córki i syna z rodzinami z okazji imienin
- 13.) † Jerzego Tekieli (10 r.) oraz zmarłych z rodziny Tekielich, Walkoszków i Szewczyków
- 14.) † Annę Jarząbek od szwagra Tadeusza z Wiołą i Zuzią
- 15.) † Józefa Glina od sąsiadów Kozaków i Cichoniów
- 16.) † Ryszarda Bujaka od wnuka Kamila z rodziną
- 17.) † Marię Jelonek od róży św. Anny Żywego Różańca
- 18.) † Stefana Myrdę od rodziny Sołtysów
- 19.) † Jana Pacha od Justyny i Krzysztofa Plazów z rodziną
- 20.) † Bolesława Gębusia od rodziny Lackich
- 21.) † Stanisława Solucha od Zakładu Pogrzebowego Cieśla
- 22.) † Jerzego Solucha od współpracowników Małgorzaty
- 23.) † Bogumiłę Bujak od siostry Krystyny z rodziną
- 24.) † Annę Gorzelak od chrześniaka Marka z rodziną

Nabożeństwo majowe

Czwartek 8.05 – Uroczystość św. Stanisława, biskupa i męczennika, głównego patrona Polski

18:00 † Annę (23 r.) i Eugeniusza Głębów oraz Jana, Zofię i Teresę Janików
Nabożeństwo majowe

Piątek 9.05

18:00 † Marię Jelonek od bratowej Haliny

Nabożeństwo majowe

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21.30)

Sobota 10.05

- 8:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny**
9:00 † Mieczysława Tukaja od chrześnicy
Nabożeństwo majowe
18:00 † Sabinę, Józefę, Kasię i Jana-Janusza Zająców, Annę, Józefa i Kazimierza Mazurów, Władysławę, Józefa i Edmunda Kędziorów oraz Gertrudę i Karola Ochmanów

Niedziela 11.05 – Czwarta Niedziela Wielkanocy

- 7:10 Różaniec św.**
7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny
8:00 † Małgorzatę i Jerzego Czapników
11:00 Za parafian
17:30 Nabożeństwo majowe
18:00 † Stanisława (30 r.) i Mariannę Pilarzów, Antoninę i Jana Ogłazów oraz Zbigniewa Sabata
-

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:15 – 17:45 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego poniedziałek, 19:00 – 21:00

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:15; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 17:15 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – soboty o 10:00

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek o 17:00, a w inne dni powszednie po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,
parafiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881